

# Молодий комуніст

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Субота, 14 вересня 1985 року

№ 111 (3618).

Ціна 2 коп.

## ТЕЛЕГРАМИ В НОМЕР

**УЛЬЯНОВСЬКИЙ РАЙОН.** Ударно працює на транспортуванні цукрових буряків з полів господарств району на приймальний пункт заводу шофер райсільгосптехніки комсомолець Сергій Баган. Кожного дня він перевозить на 10—15 тонн більше, ніж передбачено нормою.

**МАЛОВИСКІВСЬКИЙ РАЙОН.** Першість на сівбі озимих у колгоспі «Пам'ять Леніна» утримує екіпаж молодого механізатора Анатолія Гоцула. Його щоденний виробіток — 45—48 гектарів.

**НОВОМИРГОРОДСЬКИЙ РАЙОН.** Ударними темпами засівають озимі молоді трудівники колгоспу імені Мічуріна. Приклад в роботі подає комсомольський ватажок господарства Надія Булбак. Разом з нею сівальниками працюють комсомольці Ілля Коваленко і молодий комуніст Олександр Фартушин. За кермом Т-74 — досвідчений механізатор М. М. Бреурш. КМК перекидає денну норму майже у півтора рази, причому забезпечує високу якість роботи.

## ПРЕС-ЦЕНТР: УРОЖАЙ-85



## НА ПОВНУ ПОТУЖНІСТЬ

запрацювали цукровики Долинського заводу. Вони значно скоротили підготовчий період. В цих досягненнях велика частка праці молодих виробничників, членів бригади Ігоря Суліби, та учнівської ланки, яка працювала на ремонті в період літніх канікул.

Нині цукрова сировина від бурякопункту до дифузних ліній йде безперервним потоком. Цей процес забезпечують Марія Кліса, Олександр Макаренко, Ганна Семенюк, Вячеслав Грунтовий. Добре працюють водії бази механізації Сергій Майдін та Олександр Баладінський. Машиніст залізничного цеху Юрій Шестаков завжди гарантує високий рушійний потенціал свого локомотива.

Іде готова продукція. На своєму місці групкомсорг цеху мішкотари Наташа Грідіна. А в сировинній лабораторії на лінії визначення цукристості працюють оператори Людмила Стасів та Наталія Константинова. І все це знаходить відображення в «Комсомольському проєкторі», начальником штабу якого зараз працює депутат і член виконкому селищної Ради Молодіжного Галина Грас.

На знімку: цукор починається з буртів; оператори сировинної лабораторії Людмила СТАСІВ та Наталія КОНСТАНТИНОВА.

Текст і фото М. САВЕНКА.



ДЕНЬ РЕСПУБЛІКИ

## За програмою

### оновлення

Частіше радуватиме новосіллями жителів шахтарського міста колектив добувального комбінату № 1. В результаті реконструкції підприємство віднині «зніматиме» з конвейерів щорічно 6 тисяч квартир поліпшеної серії замість 4 тисяч, як було раніше. Перший такий будинок заселено сьогодні в Петровському районі.

Не зупиняючи виробництва, на комбінаті збудували повністю механізований та автоматизований комплекс по випуску впродовженого житла. Процес виготовлення квартир поліпшеного планування організовано так, що на будмайданчик вони надходять майже в завершеному вигляді. В цехах комбінату монтується все сантехнічне обладнання. Майже повністю опорядковуються стіни, стелі, підлоги. Застосування нової технології дасть можливість підвищити продуктивність праці на спорудженні житла.

— На реконструкцію витрачено майже в два рази менше коштів, ніж було б потрібно для створення нових потужностей, — говорить начальник комбінату Г. О. Полізов. — А споруджувати житла будемо на третину більше. Колектив прагне успішно виконати поставлене завдання. З початку п'ятиріччя в будинках, споруджених підприємством, оселяться понад 50 тисяч чоловік.

С. ГАСАН,  
кор. РТАУ.

Донецьк.

## 3 гібридного

### поля

Майже половину плантацій соняшнику займають в області його високоврожайні і скоростиглі гібриди. Сьогодні господарства, що спеціалізуються на вирощуванні цієї культури, приступили до збирання.

Вперше гібриди, створені у Всесоюзному селекційно-генетичному інституті «Вийшли» на поля області на початку п'ятиріччя. Вони відразу забили про себе щедрими зборами насіння і підвищеним вмістом олії, пристосованістю до індустріальної технології вирощування та іншими цінними властивостями.

Науковці інституту розробили і технологію прискореного розмноження новинки. У Білгород-Дністровському районі створено спеціалізовану зону гібридизації, надійно ізольовану від товарних посівів. Віддавши перевагу гібридам, багато господарств області значно підвищили врожайність плантацій. Так, у передових колгоспах Саратського району збирають у середньому понад двадцять центнерів насіння з гектара, що забезпечує одержання тонни олії.

Л. НОВИЦЬКА,  
кор. РТАУ.

Одеса.

## СЛУЖИТЬ ВЗІРЦЕМ

Щоквартально в колективі автопідприємства «Нерудпром» Голованівського району підбиваються підсум-

ки соціалістичного змагання. Взірцем служать комсомольці. З початку року Д. Свєрдлівський виконав особистий план по перевезенню народногосподарських вантажів на 210 процентів, В. Козаченко — 147 процентів, В. Матейко — 134, В. Савенко — 127, В. Шевчук — 114.

В. СТАХ,  
громадський кореспондент «Молодого комуніста».

Голованівський район.

## ЩОДОБИ ТИСЯЧА АГРЕГАТИВ

Проектної продуктивності досяг конвеєр по випуску насівів нового покоління в Кіровоградському об'єднанні «Гідросила». Щодооби з нього сходиться тисяча таких агрегатів. Вони працюють у системах змашування і гідроприводу тракторів, комбайнів, екскаваторів. Новий виріб удостоєний державного Знака якості.

(РТАУ).

## 3 сім'ї працелюбів

Четверо дітей у веселій і працьовитій родині Дідущків. Галина Григорівна та Григорій Григорович пишуться, що всі вони не прагнули легкого хліба, не шукали своє щастя десь в гомінких містах, а знайшли його в рідному селі, де народились і росли.

Старша дочка, яку як і матір звали Галиною, закінчила сільськогосподарський технікум і тепер разом з чоловіком живуть і працюють в рідному колгоспі.

Закінчивши курси, почав працювати шофером і син Василь.

Підросла Надійка. Часто допомагала матері, доярці, поратись на фермі. Сподобалось дівчинці. Тепер навчається в Олександрійському зооветеринарному технікумі. На практику приїхала в рідний колгосп, на ферму, де працює мама. Побачила комсомолка Надія Дідущок, з доярками зараз

тут сутужно: пора відпусток, — тож, відбувши практику, вирішила попрацювати дояркою. Робота важка, і, головне, до душі. «Це зараз для мене найголовніша практика» — посміхається Надя. І працює вперто, наполегливо, не поступаючись досвідченим дояркам.

Разом з матір'ю тепер щодня топчуть стежку від своєї домівки до ферми. Пишеться мати дочкою: «Роботи Надя не боїться, перед труднощами не пасує. Ойже, червоніти не доводиться!».

Нарешті — Санко. Незчулися батьки, як і підріс. А він вже теж образ собі професію, став учнем сільського профтехучилища, по закінченні якого буде трактористом-машиністом широкого профілю.

Дружина, працююча сім'я Дідущків живе в нашому селі. І щаслива!

А. РИБАК.

с. Велика Чечелівка,  
Новгородківський район.

## Розмова продовжилась

Як відомо, на цьому тижні в Кіровоградській області перебувала болгарська делегація, яка взяла участь у п'ятнадцятому засіданні міжнародного клубу молодих механізаторів «Кіровоград — Толбухін».

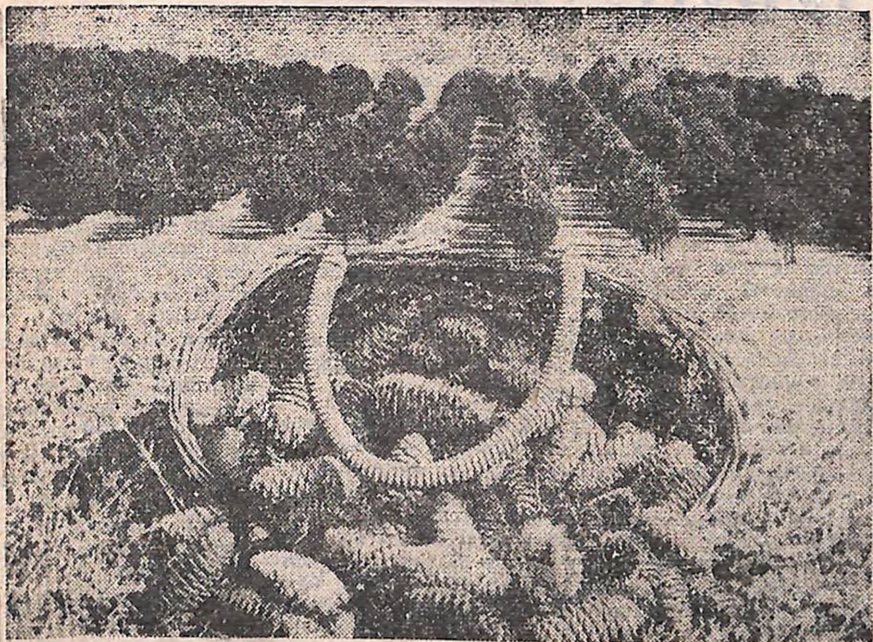
Після засідання клубу гості з братньої республіки побували на тракторній бригаді і фермі колгоспу імені Дзержинського Знаменського району, ознайомилися з системою профорієнтаційної роботи і трудового виховання в Богданівській середній школі. У колгоспі імені Калініна Новоархангельського району відбулась цілнана розмова гостей про застосування бригадного під'яду з лауреатом премії Ленінського комсомолу ланковий механізованої ланки по вирощуванню цукрових буряків Юрієм Піддубним. У Голованівському районі болгарські гості зустрілися

роботою музею підпільної комсомольської організації «Спартак» в селі Красногірня, і, нарешті, в колгоспі імені Фрунзе Ульянівського району гості зустрілися з молоддю господарства-побратима.

Гостями редакції газети «Молодий комуніст» були журналістка з «Добруджанської трибуни» Даниїла Маринова і секретар комітету комсомолу комплексної бригади промислового землевиробництва села Методіса Віолетта Вітанова. Відбулась невимущена розмова; журналісти поділилися досвідом висвітлення на шпальтах газети актуальних проблем сьогодення.

Учора делегація відбула в Народну Республіку Болгарію. До зустрічі, друзі!

М. ЦУКАНОВ,  
завідуючий відділом робітничої і сільської молоді обкому ЛКСМУ України.



## РОСТУТЬ МОЛОДІ ЛІСИ

**ПЕРМСЬКА ОБЛАСТЬ.** 100 тисяч гектарів — така щорічна площа лісовідновлювальних робіт у Прикам'ї. Вона дорівнює площі, на якій ведеться заготівля сировини. Про збереженість зеленого друга, його «здоров'я» турбується багатотисячний колектив працівників лісового господарства. На площі понад 30 тисяч гектарів ведеться висів та висадка. На решті площ — заходи по природньому відновленню лісів. Ці роботи

допомагає вести сучасна спеціалізована техніка. Велику допомогу лісникам надають наукові співробітники Пермської лісної дослідної станції.

На знімку: молодий бір на території Пермського лісгоспу.

Фото Є. ЗАГУЛЯВА.  
Фотохроніка ТАРС.



## РЕПОРТЕР

## Магазин «Товари для молоді»

Позавчора о десятій годині ранку гостинно відчинив двері ще один промтоварний магазин в обласному центрі на вулиці 50 років Жовтня, 20. Вивіска магазину — «Товари для молоді». Це перший магазин такого типу в області.

В магазині — широкий вибір трикотажних товарів, готового жіночого й чоловічого одягу, взуття, галантереї, парфюмерії, грамплітки та інші товари.

Працюватиме магазин з 10 години ранку до 19-ї.

Фоторепортаж з магазину «Товари для молоді» читайте в одному з найближчих номерів газети.

Наш кор.

## Діти

## і екслібрис

Крізь стовбури могутніх дерев проглядає казковий звір. Вітрильники плывуть по бурхливому морю. Птахи, звірі. Природа... Невеличкий знак — із книг такого-то... Лаконічний чи детальний. Орнаментальний чи символічний. Казковий... Ми вже звикли його бачити на

сторінках газет, журналів, каталогів та стендах виставок. Розкриваючи захоплення книголюба, графічна мініатюра дає змогу заглянути у внутрішній світ людини. Мистецтво книжкового знака нараховує не одне століття. А от дитячий екслібрис повноправно вийшов на виднокіл мистецтва тільки в останнє десятиріччя.

Близько 500 графічних мініатюр, виконаних членами клубів юних книголюбів, клубів юних екслібристистів, — учнями художніх та загальноосвітніх шкіл, заповнили виставочний зал Київського будинку вчителя. Тут напе-



редодні Всесоюзного свята знань, якому вона і присвячується, відкрита Республіканська виставка дитячого екслібриса. Її організатори — Добровільне товариство любителів книги Української РСР та Міністерство культури УРСР.

Вперше в Києві під одним

дахом зустрілися дитячі книжкові знаки майже з усіх областей України. Як видно з виставки, основними їх осередками стали художні школи. Саме тут юні художники знайомляться вперше з історією книжкового знака, його природою.

Виконані екслібриси переконливо показують невичерпні можливості дитячої фантазії. Більшість авторів звернулись до техніки ліногравюри, пера і туші. Працюють діти і в офорті. Іноді юні художники розширюють рамки традиційності, розфарбовуючи чорно-білу ліногравюру або офорт. Зустрічається також гравюра на дереві, літографія і гратаж.

Цільним доробком в малій графіці на виставці виступили юні митці з Кіровоградської області. В основному це роботи учнів дитячої художньої школи з обласного центру та студійців Будинку піонерів м. Світловодська.

Червоною ниткою через роботи проходить тема охорони природи, захисту миру, казкові герої. Слід відзначити роботи Сергія Фірсова (15 р.), Таті Зосименко (15 р.), Наталі Сидоренко (13 р.) з м. Кіровограда та Руслана Татарова (7 р.) з м. Світловодська.

**О. КУЗЬМЕНКО,**  
заступник голови виставочного комітету.

**С. ПОБОЖИЙ,**  
мистецтвознавець.

На знімку: екслібрис **Р. ТАТАРОВА** із Світловодська.

## Лінійка МХ

Під таким заголовком газета вміщувала репліку («МХ» № 98 від 15 серпня 1985 року), де піддавалася критиці робота телеграфно-телефонної станції м. Кіровограда. Редакція отримала відповідь від секретаря партійного бюро ТТС тов. Г. Д. Савенка. Ось що він повідомив:

«Бюро первинної партійної організації Кіровоградської ТТС, обговоривши на своєму засіданні репліку, визнало критику на незадовільну роботу служби ремонту телефон-

## «КОЛИ Ж НАСТУПИТЬ ПІВНІЧНЕ СЯЙВО»

ного зв'язку «008» правильною.

Дійсно, через наявність пошкодження телефонних ліній, котрі трапляються з вини деяких будівельних організацій під час виконання земляних робіт, не своєчасне проведення профілактичних заходів на кабельних лініях, низьку вимогливість технічного нагляду ТТС за утриманням ліній зв'язку в нормальному робочому стані, відсутність достатньої кількості кабельників-спайників і дільничних електромонте-

рів від абонентів поступала значна кількість заявок на ремонт.

Для налагодження чіткої роботи оперативної служби «008» збільшено кількість працівників. До кінця поточного року буде проведено реконструкцію центрального бюро ремонту. Вжито заходів щодо усунення пошкоджень на лініях зв'язку і міських автоматичних станціях. Квартирні телефони, про які йшла мова у замітці, в даний час працюють нормально.

## ЛІТАЛИ ЗА БУДЬ-ЯКИХ УМОВ

Коли я зайшов у ректорат Московського державного університету ім. М. В.

Ломоносова, то відразу ж упізнав Юрія Матвійовича

Ткачевського: високий, стрункий, з Золотою Зір-

кою на піджаці. Дуже схожий на того з фотографії,

зробленої у 1944 році в Кі-

ровограді, тільки поспі-

лілий. Незважаючи на зай-

нятість (йшла екзамена-

ційна сесія), він довго

розповідав про події 40-

річної давності.

Екіпаж у складі Юрія

Моргунова і льотчика-спос-

терегача Юрія Ткачев-

ського неодноразово авіа-

тав на фотографування

ворожих об'єктів у райо-

нах Орла, Харкова, Сміли,

Кременчука, Кривого Ро-

гу, Знам'янки.

Перелік бойових справ

двох друзів зростає. 24

жовтня 1943 року їх літак

піднявся з одного з під-

московських аеродромів й

узяв курс на Кіровоград.

Завдання було таке: з'я-

сувати сили ворога, дисло-

ковані на аеродромі Кіро-

вограда. Поблизу Кірово-

града їх зустріла сутінна

хмарність. Однак Моргу-

нов і Ткачевський поверну-

лися до свого аеродро-

му, — розповідав Юрій

Матвійович.

Згодом, коли я зустрі-

вся з Юрієм Васильовичем

Моргуновим, він доповнив

розповідь Ю. М. Ткачев-

ського. Виявляється, во-

рожного літака збив і Ка-

чевський, а Моргунов був

поранений і став задихати-

ся, кулі перебіла шланг

кисневої маски. Літак по-

чав втрачати висоту. По-

бачивши це, Ткачевський

взяв управління на се-

бе, подивився з товаришем

киснем зі своєї маски. Так,

по черзі дихаючи з одне-

їєї маски, вони знизалися до

висоти 2,5 тисячі метрів.

Тут Моргунову стало

значно легше. Він знов

узяв штурвал до своїх рук,

а льотчик-спостерігач про-

довжував фотографувати

німецькі позиції. Благопо-

лучно перетнули лінію

фронту. Ось і рідний аеро-

дром. Знімки виявили ве-

лику кількість ворожих лі-

таків у Кіровограді. Ра-



будь-яких умов, у польоті спокійний, на завдання йде упевнено й сміливо».

Екіпаж «Юрків» мав

на своєму рахунку сімде-

сят дев'ять розвідувальних

вильотів, провів 36 пов-

них боїв, збив 4 літаки

противника, сфотографу-

вав у процесі розвідки 42

тисячі квадратних метрів

зайнятої ворогом терито-

рії. Останній виліт горьків-

чанин ікачевський і моск-

вич Моргунов зробили 8

травня 1945 року у Че-

хословаччині. По закінчен-

ні війни деякий час вони

жили у Кіровограді, тут

Моргунов і одружився.

Юрій Васильович і тепер

зв'язаний з авіацією, тіль-

ки вже цивільною. Юрій

Матвійович ікачевський

закінчив Московський юри-

дичний інститут, став пра-

цювати в МДУ ім. Ломо-

носова. Серед його коле-

гів був К. Д. Шатило, канди-

дат юридичних наук, гла-

вою Радянського Союзу,

учасник визволення Кіро-

вограда. Ткачевський пи-

## НА ПОРІГ ДВОХТИСЯЧНОГО — ХМІЛЬНИМ?

На початку ХХ століття німецький лікар Крепелін писав, що наслідки вживання алкоголю ще не так страшні, бо половина людства — жінки «майже не причетні до нього». Але якщо алкоголь одержить поширення і серед жінок, то «нашому потомству буде загрожувати загибель».

За останні роки алкоголізм серед жінок у нас виріс. Як наслідок — 9 із 10 дітей, які народилися з відхиленнями розумового і фізичного розвитку, зачаті у стані сп'яніння.

У бесідах з молоддю виникає здивування: молоді люди інколи бувають надзвичайно невимовними в оцінці моральних якостей однієї людини. Діагноза часто погоджується на знайомство і дружбу з юнаком, котрий п'є, лихословить, допускає безтактність і відверту брутальність по відношенню до неї й оточуючих. Те ж саме можна сказати і про юнака, який легко мириться з вульгарністю, розпущеністю і ексцентричністю до спиртного своєї подружки. Значна частина жінок, хвороба дітей яких спричинена пияцтвом чоловіка, вказують — зло-

жувати алкоголем ті поча-

ли ще до одруження.

На жаль, життя доводить, що із згубною звичкою вдається покінчити далеко не кожному й після одружен-

ня. Це реально лише за великої сили волі, гарячого бажання виправитися, за умови спільної боротьби подружжя за здорову сім'ю.

Нині ж більше половини розлучень припадає на ті шлюби, де чоловік чи жінка випивають. Перше знайомство молоді з алкогольними напоями в таких випадках починається у шкільному віці, як правило, з ініціативи батьків, родичів, близьких. З часом, однак, все більша роль у формуванні особистості відводиться мікросередовищу, що оточує підлітка. Нерідко ним стає п'яна компанія. На жаль, вкорінився погляд, згідно якого не випити, не «підтримати» компанію — майже ознака поганого поведінки. У більшості випадків попервах нерегулярні випивки частішають. Стійке формування фізичної залежності від алкоголю, коли непереборний потяг до спиртного досягає (а часом і перевищує) інтенсивність таких фізіологічних потреб,

як голод і спрага, проявляються в алкоголіка при раптовому «дефіциті» спиртного. Це вже друга, найгірніша асимптома алкоголізму — абстиненція, яка в побуті звється похміллям. Цей стан не слід плутати з тим, який може виникнути в здоровій людині після надлишкової дози алкоголю.

Втрата апетиту, головний біль і нудота після великої дози є наслідком алкогольного отруєння. Раб же «зеленого змія» страждає не тому, що він напередодні випив, а від утримання — від того, що сьогодні ще не пив. Синдром похмілля супроводжується також тремтінням рук, посиленням потовиділення, порушенням сну, зниженням серцевої діяльності. Після вживання навіть незначної дози алкоголю суб'єктивно настає похмілля. Так виникає ганебне коло: тяжке недомогання з потягом до спиртного змушує знову і знову пити.

В. Бехтерев писав: «Уся

справа в тому, що пияцтво є віковим злом, воно пустило глибоке коріння у нашому побуті і породило цілу систему диких питєйних звичок. Ці звички вимагають вплив-ки та пригнічення з будь-якого приводу». Під впливом традицій такого виду посилюються й інші фактори, що сприяють поширенню хронічного алкоголізму. Це й невисокий культурний рівень деякої частини населення, й обмеженість її духовних запитів, яка веде до непрактичності організації дозвілля й відпочинку. Зловживання алкоголем — це наслідок хиб виховання, по-бляжливо — благодушного ставлення до пияцтва з боку значної частини населення, упушення санітарно-гігієнічного виховання, недостатнє виховання у молоді почуття відповідальності перед сім'єю і суспільством.

Всесвітня організація охорони здоров'я визнала алкоголь наркотиком ще в 1975 році. Здатність алкоголю в незмінному вигляді вбиратися кров'ю, видаляти жи-

ри, на які найбагатший мозок людини, згубно діє на центральну нервову систему, печінку, шлунок.

Отже, вирішальна роль у боротьбі з пияцтвом і алкоголізмом належить ранній профілактиці вживання спиртних напоїв. Це питання під силу розв'язувати сім'ї, школі, органам охорони здоров'я, внутрішніх справ, громадським організаціям.

Досить жорстокі методи впливу на злісних п'яниць аж до висесення їм смертної карі описані ще в єгипетських папірусах. В Індії п'яниці підлягали жорстоким катуванням — пияцтво заборонялось буддистською релігією. У Древньому Китаї було видано ряд імператорських указів, які забороняли пияцтво під страхом смертної карі у відповідності з етичними принципами філософа Конфуція. У Древній Спарті рабам умисне давали спиртні напої, а потім виставляли на

загальне посміховисько молоді як наочний приклад огидливості сп'яніння. Соціальний реформатор древніх Афін Солон за неодноразове пияцтво теж піддавав страті. Мусульманам вживання вини взагалі заборонено кораном.

У середині віки в європейських державах п'яниці піддавали вже тільки церковному покаранню. У релігійній Росії зарікання від пияцтва, яке алкоголь давав у церкві, інколи дійсно відвертало від зловживання спиртним... Таким чином, одним із перших принципів боротьби з пияцтвом був моральний вплив засобами публічного осуду або ж — страханням, катуванням чи стратою. «Проблемою № 1», «убивцею № 1» ось уже більше двох десятиріч називають хронічний алкоголізм охороноці здоров'я та очені і в сучасних США, Франції, Канаді. І недарма — у цих країнах алкогольні захворювання вийшли на одне з перших місць.

Звичайно, методи варварів та середньовічних «оздоровлювачів» суспільства давно застаріли. Та все сказане має ще раз застерігти: це серйозна, це далеко не жартівне питання, яке вирішує тільки час.

Н. САДОВА.  
м. Кіровоград.



# «Я з задоволенням прочитав би...»

«Часто проїжджаю в автобусі, тролейбусі центральним через Інгул мостом в рідному моєму місті. Подвійне враження залишається щоразу після тих поїздок. Перше: з приємністю відзначаю, як впорядкованість набережної, як прибирається в зелене, гарнішують береги в цьому місті. Друге враження... Мені просто жаль дивитися на цей Інгул, зарослий зіллям... І, мабуть, на один житель міста задумувався: коли ж вичистять річку, коли це болото не мулятиме людські очі? Думаю, що газета могла б розповісти про це на своїх сторінках...»

Ці рядки — з відповідей нашого постійного (чотири роки передплачує «МК») читача Івана Чорнобана на «Актуальну анкету «МК», яка була опублікована в газеті 24 серпня. Рядки актуальні і послужать приводом для газетної публікації. Відповідь наш читач й інші мешканці, яких цікавить це питання, отримають в одному з найближчих випусків тематичної сторінки «Ятрань».

Читач підказав тему для публікації... Як часто ми читаємо в газеті такі слова. Почути подібну думку — одне з тих завдань, яке ставила газета перед собою, публікуючи «Актуальну анкету «МК». Всього ж читачам було запропоновано дев'ять запитань. І вже з перших листів можна зробити висновок: читачі не байдужі до газети і їх так само, як і нас, журналістів, турбує те, яким буде «Молодий комунар» у наступному році.

«Передплачую газету третій рік, — пише в листі учень Кіровоградського медичного училища імені Мухоморова Олег Солдатенко. — Газету чекаю завжди з нетерпінням, тому що знаходжу в ній відповіді на багато запитань, які мене цікавлять, хвилюють. З газети дізнаюся про життя юнаків і дівчат області, нашої країни.

Раніше я був секретарем комсомольської організа-

ції, газета мені допомагала порадами. І досі я зберігаю газетні вирізки, продовжую їх збирати. Бо з них не тільки довідуюся про багато цікавого, а й використовую їх на практиці».

Які теми, проблеми цікавлять молоді? Чимало відповідей можна знайти на це запитання в анкетах. Зацікавлені, проблем багато. Олександр Солдатенко, приміром, запам'ятався газетні публікації, де розповідалось про мужність наших сучасників, які виконують свої міжнародні зобов'язання.

## АКТУАЛЬНА АНКЕТА «МК»

1. Шановний читачу, який рік ти передплачуєш «Молодий комунар»? Чи відповідає газета твоїм вимогам? Чому?

2. З якої сторінки починаєш читати газету? Що тебе цікавить найбільше? Які публікації найбільше тебе цікавлять? Чи відповідає газета твоїм вимогам? Чому?

зобов'язок у Демократичній Республіці Афганістан.

«В моєму селі Петрівці Компаніївського району є люди, нагороджені орденом Леніна, Трудового Червоного Прапора, іншими урядовими нагородами, — пише він. — Я б із задоволенням прочитав про їхні подвиги, бойові і трудові. А таких людей в області багато. Хай газета не шкодує місця для розповідей про них: на їхніх вчинках ми вчимося жити й працювати».

Ми дякуємо Олександрі за її

підказки, пропозиції, які він висловлює для того, щоб його обласна «молодіжка» була ще цікавішою, читабельнішою. При плануванні «МК»-86 обов'язково врахуємо їх.

«Уже немало друкувалось матеріалів про XII Всесвітній фестиваль молоді і студентів у Москві, який проходив недавно, — пише учениця з Малої Виски Наталя Лочко. — Але фестивальна рубрика не повинна зникати з газетних полів. Скільки цікавих зустрічей відбувалося у ті липневі й серпневі

тання анкети (Які проблеми тебе хвилюють найбільше?) підказує життя, — продовжує свою думку І. Чорнобан. — Ми час від часу заводимо розмову про економію — економію електроенергії, води, сировини, матеріалів. Але економічне, бережливе ставлення до всього матеріального повинне бути нашим глибоким переконанням, нашою свідомістю. Чому ж ми викидаємо шматки хліба, а то й цілі зачерствілі булки на смітник, чому в обідню перерву на багатьох робочих міс-

«МОЛОДИЙ КОМУНАР»-86

3. Які матеріали тобі не сподобались? Чому?

4. Можливо газета не торкалась якихось важливих молодіжних тем? Назви нам їх!

5. Які проблеми тебе хвилюють найбільше? Поділись ними з газетою!

6. На кого із своїх друзів, людей старшого покоління ти хотів би бути схожим? Назви нам їхні адреси.

7. За п'ятибальною системою оціни суботні номери «Молодого комунара». Чого в них, на твою думку, не вистачає?

8. Яку нову рубрику ти запропонував би газеті?

9. Про що б ти хотів прочитати в «Клубі молоді сім'ї»?

При бажанні можеш вказати свої: прізвище, ім'я, по батькові

вік

професію

місце проживання

дні, скільки вражень запам'яталось учасникам фестивалю, представникам нашої області. Хай діляться про це зі своїми ровесниками, нам це цікаво».

Змістовно заповнену анкету надіслав робітник з Новомиргорода Б. Чорнявський. Він категорично закликає: «Чи не здається вам, що сьогодні прогресує така негативна риса характеру, як байдужість? Суперечливе запитання, і, мабуть, однозначної відповіді на нього неможливо. Проте, розмова на сторінках газети, напевно знайшла б сво-

ця горить світлої... Серйозно тема. Газета могла б повести цікаву розмову з молодими сучасниками з приводу цього».

Заповнену анкету виразно надіслав з адресою: 316050, МСП, м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36, «Молодий комунар».

Якщо в тебе не вистачить місця на лінійках для відповідей — пиши на окремому аркуші паперу.

Може, в тебе самого виникнуть запитання до газети — будь ласка! Ми охоче відповімо на них.

Шановний читачу! «Молодий комунар» чекає твоїх оцінок, зауважень, порад.

го читача. З цим не можна не погодитись.

Ще Б. Чорнявський радить гостріше й дискусійніше писати про невідповідність слова і діла деяких людей, про бюрократизм і паперогорення в роботі, нашому житті. «Це значно підвищить читабельність газети», — запевняє читач.

До речі, про читабельність. Більшість читачів відзначають суботні номери газети. «Добре, що в газеті можна знайти публікації за інтересами, — пише В. Мотовило з Олександрії. — Я завжди з увагою перечитую музичну сторінку «Диск-зал». І радий би був, якби з'являлись у ній час від часу матеріали з історії музичного мистецтва. Конкретно: з задоволенням прочитав би про відомих вітчизняних естрадних співаків 30-х, 40-х років».

Читачі пропонують більше місця в газеті відводити літературним вісникам, проводити різні конкурси, вікторини (ерудити нагадують, що треба відновити змагання розв'язувачів кросвордів), різні математичні та фізичні цікавинки, дотепні історії, загадки...

Поради, пропозиції всі уважно будуть вивчені і обговорені редакцією, жодне не залишиться без уваги. Розмову ж про «Молодий комунар»-86, вважаємо, почато. І чекаємо її продовження. А залежить воно від нас, шановні читачі. Пишіть, пропонуйте, радьте!

Редколегія «Молодого комунара».

\*\*\*

Познайом з «Актуальною анкету» своїх друзів. Будем раді, коли й вони відгукнуться на наші запитання.

Заповнену анкету виразно надіслав з адресою: 316050, МСП, м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36, «Молодий комунар».

Якщо в тебе не вистачить місця на лінійках для відповідей — пиши на окремому аркуші паперу.

Може, в тебе самого виникнуть запитання до газети — будь ласка! Ми охоче відповімо на них.

Шановний читачу! «Молодий комунар» чекає твоїх оцінок, зауважень, порад.

ні, вирощені там, знані далеко за межами країни...

Так, прудкіших за вітер українських степів коней вирощують конярі господарства. Частина з них продають на інші кінзаводи країни, частину — за кордон. Галузь конярства, у якій нині працює близько 60 чоловік, дала, приміром, торік чистого прибутку 109 тисяч карбованців... Га найголовніше, що і прибутки од розведення породистих коней, і естетична насолода од кінного спорту не є нічим у радянській країні монополією графів. Що народ знає, як розпорядитися своїм багатством...

П. СЕЛЕЦЬКИЙ.

Онуфріївський район.

На знімку: лоша на пасовищі

Фото С. ФЕНЕНКА.

## ЧОМУ ГРАФІНЯ ЗДИВУВАЛАСЬ

шні, — Єва Палізова. В один із своїх приїздів з нагоди купівлі онуфріївських коней Єва й розповіла історію, що трапилася з нею у Франції. Тоді до неї на іподромі підійшла незнайома жінка похилого віку й завела мову про кінний спорт і коней. В розмові раптом виявилось, що стара замолоду була в Онуфріївці, в маєтку гра-

фа Толстого, якому доводилося родичкою.

— Певно, там нічого не лишилося од графського кінного господарства, все понижили? — саркастично поцікавилася графова родичка.

— Якраз навпаки, — засміялася Єва. — Село перетворилося на селище, його прикрасили новобудови, асфальтовані вулиці, прекрасні сади і сквери. А державний кінний завод № 175 — одне з кращих господарств у районі, і ко-

Цікава й багато в чому незвичайна робота у Світлані Василівни. Вона — з тих людей, що знають усі секрети й подробиці генеалогії знаменитих на всю країну, а то й на весь світ коней. Та не тільки на свої знання й досвід опирається в селекційній роботі. Цілий-Всесоюзний науково-дослідний інститут конярства вирішує генеалогічне майбутнє онуфріївських коней. При цьому враховується безліч таких факторів, у яких неспеціалізові годі й розібратися. Мета ж усього цього одна — далі вдосконалення чистокровної верхової породи.

Тут, в онуфріївському степу, виявляються на світ «принци крові» (їхній офіційний родовід сягає в минуле на сотні років); тут, на багатих і привільних пасовищах Подніпров'я, набивають сил і снаги для майбутніх перемог. У північному віці доглядачі забирають лоша од маток, і після цього цілий рік ангують по степах та байраках, годують найкращими нормами, поють найчистішою водою, щоб потім в 2-3-річному віці вони, гордість кінзаводу, мчали доріжками іподромів, вражаючи довершеною своєю тіл і рухів поціновувачів древнього і вічного юного виду спорту.

Онуфріївські коні відомі не лише у нашій країні, але й далеко за її межами. Недарма часто приїжджає до селища відома в Європі чехословацька спортсменка, яка нині працює тренером у себе на батьків-

Кажуть, Леонардо да Вінчі любив коней — про це свідчать його малюнки та ескізи. І що цікаво: зображав великий художник гривастих красенів, як правило, у русі... Про це подумалося, шойно поглянувши в кінці доглядач В. В. Письмений із жеребцем Аватом. Віз чоловік вороного красеня бігцем, і рівний, але сповнений внутрішньої динаміки, розмашистий біг коня справляв незабутнє враження. Вогнем спалахнули очі вороного, коли Володимир Васильович осадив його на оглядовій площадці, дружно й граціозно вигнула струнка шия, стрепенулася чорна грива...

— Ават, який свого часу був першим у змаганнях за Великий Всесоюзний приз та приз Англії (на честь коня, «тричі унікального...»), народився од Афіс Вуда й Аеропи, — розповідає зоотехнік-селекціонер Онуфріївського кінного заводу № 175 С. В. Лопушинська. — Він — типовий представник чистокровної верхової породи, має добре потомство. Приміром, нещодавно надійшла звістка про перемогу Юрія Гасанова (тренер — молодий комуніст Святослав Самопаленко) у змаганнях на приз імені Арава (Московський іподром). Жокей виступав там на коні Біллі, народженій од Авата... А загалом цього сезону, як і завжди, наші коні виступають на трьох іподромах — у Москві, Львові й П'ятигорську. У Львові виграло приз для коней чистокровної породи — т. зв. дербі. А всього по заводу виграло на сьогодні сім призів...



## КОЛОНКА ЗАПИТАНЬ І ВІДПОВІДЕЙ

### ПРО ТРУДОВИЙ СТАЖ

Наш читач І. Мельничук з міста Кіровограда цікавиться, як нараховується трудовий стаж. «Після середньої школи, — розповідає він про себе, — я працював на заводі, потім навчався стаціонарно в інституті. Після закінчення вузу, попрацювавши два місяці, був призваний до лав Радянської Армії. Відслуживши, знову повернувся на завод. Як повинен мені нараховуватися загальний стаж і стаж безперервний, якщо доведеться бути на лікарняному?».

І. Мельничуку відповідає завідувач юридичною консультацією обласної ради професійних спілок М. Ф. Дигало:

— Трудовий стаж — це тривалість праці людини на виробництві (в організації), а також заняття деякими іншими видами трудової та громадської діяльності, які законом прирівнюються до цієї роботи, або входять до неї. Закон надає право на працю і соціальне забезпечення розривів та службовців розривів загального і безперервного трудових стажів.

В загальний стаж, який дає право на пенсію, зараховується всяка робота робітника чи службовця, незалежно від її характеру, тривалості і перерв.

Крім роботи робітника і службовця в загальний стаж роботи зараховується також служба в лавах Радянської Армії, навчання у вузах і середніх спеціальних навчальних закладах (технікумах, педагогічних та медичних училищах), партійних школах, перебування в аспірантурі, докторантурі і клінічній ординатурі при умові, якщо перед цим періодом працював чи служив у лавах Радянської Армії (може бути інша служба, вказана в підпункті «а» пункту 109 «Положення про порядок призначення і виплати державних пенсій»).

Отже, роки навчання І. Мельничука повинні бути зараховані в загальний трудовий стаж, оскільки до навчання він працював на заводі.

Безперервний трудовий стаж — тривалість останньої безперервної роботи на даному підприємстві (в організації), якщо перерва не перевищувала одного місяця (згідно «Правил нарахування безперервного трудового стажу робітників та службовців для призначення допомоги по державному соціальному страхуванню», затверджених Постановою Ради міністрів СРСР від 13 квітня 1976 р. № 252), а звільнення було викликано поважними причинами, обумовленими в законі.

З 1 вересня 1980 року при звільненні за власним бажанням без поважних причин безперервний стаж роботи зберігається, якщо перерва не перевищує трьох тижнів (21 календарного дня). Так вказано в пункті 9 Постанови Ради міністрів СРСР і ВДЧНС від 25 липня 1983 року, № 149.

З безперервного трудового стажу окремі роботи робітника і службовця зараховується також і служба в лавах Радянської Армії, якщо перерва між днем звільнення зі служби і днем зарахування на роботу чи навчання не перевищувала трьох місяців.

Треба пам'ятати, що час навчання в вищому або середньому навчальному закладі (а також на підготовчому відділенні), перебування в аспірантурі чи клінічній ординатурі не перериває трудового стажу, але й не зараховується до нього, якщо перерва між днем звільнення з роботи і днем зарахування на навчання не перевищувала трьох місяців.





## Не мислить себе без спорту...

Наближається до закінчення IX Спартакіада УРСР.

З 24 по 27 жовтня в Кіровограді зустрінуться найсильніші самбісти республіки. Серйозну підготовку до цих змагань ведуть спортсмени Кіровоградщини: їм треба бути не тільки гостинними господарями, а й показати все своє вміння, майстерність, волю до перемоги — все, на що здатні. І є від кого чекати високих результатів. Сьогодні наша розповідь про одного з них — майстра спорту СРСР з боротьби самбо і дзю-до чемпіона республіки 1984 року динаміва Володимира Долгих.

Познайомитися з Володимиром мені довелося за дещо незвичних обставин. Це був не зал боротьби, де він тренується, не спортивний майданчик для гри в футбол і навіть не звичні інститутські стіни факультету фізвиховання. Це було свято з квітами і різноколірними кульками, музикою і танцями. І все-таки воно мало відношення до спорту: там величали брацких напик спортсменів. Висока ставилася фігура сніпатичної молодшої людини, яку можна було бачити то у вихорному маршовому танці, то заміряно нахиленого над гітарою, наводила на думку про стародавніх спартаківців.



У цьому ще раз переконалися, коли бачили Володимира Долгих на спортивному килимі: відтреновані м'язи тіла, точність, розрахунок і... пластичність. Боротьба, начебто не в повну силу, ніби жалючий противника.

— Розкажіть про Володю, — звертаюсь до тренера О. Д. Червоненка.

— Про Володю?.. Я задоволений, що мені довелося зустрітися і працювати з ним. Це було чотири роки тому. Володя поступив на перший курс факультету фізвиховання нашого педінституту. Прийшов він до мене першорозрядником, талановитим і працьовитим. Одне слово — здібний юнак. Зізнаюся, що я одразу помітив у хлопця: талант і працьовитість — безперечні запоруки успіху. Час підтвердив мої сподівання. Але те, чого досяг Володимир, ясна річ, — не межа. Попереду напружена праця, перемоги. І, можливо, розчарування, адже спорт — це спорт.

Ми розмовляли з Олександром Давидовичем про Володю, про проблеми сьогодення, про його плани на майбутнє, і я намагалася зрозуміти: у чому притягальна сила цього спортсмена? Бо майже всі, з ким мені доводилося розмовляти про В. Долгих, казали: «Це дуже хороша людина». У цій невеличкій фразі спресований багатий зміст. Погодьтеся, не так часто збігаються думки зовсім різних людей...

Володя родом з Челябінська. Там він пішов у школу, там хлопчиком-третьокласником вперше прийшов у секцію боротьби самбо і дзю-до. Після восьмого класу — середнє міське професійно-технічне училище. А в 1981 році Володимир Долгих став студентом Кіровоградського педінституту імені О. С. Пушкіна.

Якось Володимир сказав: «Без спорту себе не уявляю!». І ось уже двадцять років він не обличує його: удосконалює майстерність, гартує характер, вчиться вигравати, виховує в собі бійцівські якості — якості радянського спортсмена. Якщо врахувати, що Володя тільки 22, то в нього ще все попереду.

Коли на змаганнях оголошують, що на килим виходить майстер спорту СРСР Володимир Долгих, в залі замирає тиша: всі, затамувавши подих, чекають цікавого поєдинку, чогось нового із серії приємних, підготовлених злібним спортсменом. Так було минулого року на чемпіонаті України в Кіровограді, коли Володимир, продемонструвавши витончену техніку, став переможцем. Так було під час VIII Республіканських літніх сільських спортивних ігор весною цього року, де йому теж не було рівних. І, нарешті, на першості СРСР з боротьби дзю-до (листопад 1984 року) В. Долгих був п'ятим. Але всі вірять (і Володимир — теж), що побачать кіровоградського борця серед призерів всесоюзної першості.

Л. ЦВЕТКОВА.

м. Кіровоград.

Фото В. ЧЕРЕДНИЧЕНКА.



### «ЗІРКА» —

#### СКА (Київ) — 1:4

...2 хвилина — 0:1. Володимир Димов, аби відвести загрозу від своїх воріт, вибиває м'яч за межі поля. Кияни досить цітко розігрують кутовий і їх капітан Володимир Синельник добивається успіху.

17 хвилина — 0:2. Гарматний по силі і дуже красивий по виконанню удар Володимира Юрченка метрів з тридцяти виявляється повною несподіванкою для захисників та воротаря «Зірки».

30 хвилина — 1:2. Михайло Калита прошиває м'яч мимо київських захисників і воротаря.

51 хвилина — 1:3. Знову після розіграшу кутового Володимир Юрченко при повній бездіяльності чотирьох кіровоградських футболістів головою забиває черговий м'яч.

85 хвилина — 1:4. Розгром «Зірки» довершує захисник армії Гаврило Псоміаді...

Цим матчем наша команда завершила перше коло фінального турніру чемпіонату. Результати, з якими «Зірка» підійшла до проміжного фінішу, просто катастрофічні — шість поразок і лише одна перемога при різниці м'ячів 6—21 не на свою користь.

Від поразок ніхто не застрахований, навіть лідери. Та до розгрому поразки від киян «Зірка» наблизилася сама. Наближалася поступово, показуючи від матчу до матчу все гіршу й гіршу гру. Рахунок у зустрічі з армією міг би бути й іншим, але саме при нинішньому своєму арифметичному варіанті він повністю відображає негативне становище справ у команді. Якби «Зірка» програтися киянам, скажімо, з рахунком 0:1 чи 1:2, то ця поразка була б легко списати до розряду «випадкових». А так декому треба тримати відповідь за той занедбаний стан футбольного господарства крайньої команди області, до якого він доведений протягом останнього часу.

Із гри наш кореспондент повертався з відомим у минулому кіровоградським футболістом, одним з тих, хто своїми виступами на футбольному полі колись починав створювати історію «Зірки». Та ось, цей спортсмен був здивований тим, що після такої відчутної поразки дехто з гравців виходив з роздягальні з усмішкою на все обличчя. І він розповів, що колись після безбарвного матчу — навіть програю — гравці розходилися додому тільки після того, як на стадіоні не було жодного болілиника: їм було соромно. Футболісти відчували відповідальність за те, що захищали честь «Зірки». А зараз?

С. БОНДАРЕВ.

Антоніна Корінь народилася в селі Софіївці Шорського району на Чернігівщині. Закінчила Харківський інститут культури. Працювала бібліотекарем у Дніпропетровську, на Вітебщині (Білорусія). Нині працює редактором в Кіровоградській обласній науковій бібліотеці імені Крупської.

### КОЛИСКОВА

В куточках вуст — німа скорбота, час голубом на скронях стіх. Ще бадьориться, хоч робота все більше любить молодих. І лиш, як темрява піхата почне надворі ворожити, навишпінках йде бабуса в хату, де стільки літ вже — ні душі. Немодна дерев'яна лава, кашкет, моя клятва, на стіні, і ордені — усі три «Слави» —

### ВИШИВАЄ

#### МАМА ПІСНЮ

Як в саду зеленому чорнобривий вишні, голка вимальовує кожен мамин жест. Гілочку соснову, донькою залишену, від весни до осені мама береже... Вже й городи зорані, і бузкова рутошка сле в нічку зоряну в мамі при вікні. Густо намозолені в мамі терпнуть рученьки,

являється мамі вишневий, наче півт весні. Як зсріятка в маківці, хрестинки на вишні, вишиває матівка, в'ється муліне. Сивина туманиться, наче дів на вишневий, — пісню вишиваючи, мама жде мене.

### ДОДОМУ

Відпусти мене, робото, — час спочинок дати. Сива мати на воротах вже втомилася ждати. Но-софіївські курличе лісця журавлиха, й «журавель» по воду

культура», «Бібліотенарь» та інших.

Член міської літературної студії «Сівач».

я простій шкатулці на вікні. Вже й місяць стежку веселу з-за лісу лагідно приде. А чорна ніч не йде в оселю, йде замість неї — чорний день... І — вкотре! В пам'яті осколка трагічний поєвист ожива і материнську колискову над первісточком обрива... Хоч десь у ядерній гранаті смерть зачалася і мовчить, я вірю: завтра на Гренаді знов коліскова зазвучить.

й виглядає каліша. Шеніт жита, зблиск зірничі, тихий скрип підводи... Чом у рідній у кришці — найсолонішій воді? Там чорніла шедри буси одягла понизю, там над лісом лине бусол, наче герб Полісся. Зашумить аір зелений, з копанки — качата, а від ганку верби й клени вишдуть зустрічати... Буйні вітри дні гортають, колісають мальви. Діти з вірю бертають в огній край, до мамі...

м. Кіровоград.

### ЗОЛОТО —

#### НА ПУСТИРІ

Дванадцятирічний Санько Локтіонов з молодшим братиком ганяв м'яча на пустирі біля мікрорайону Сонячний у Микіївці. Під ноги потрапила скляна банка. Вирішив відфутболити її, щоб не заважала грати, але не вийшло. Знахідка боляче вдарила по пальцях і майже не зрушила з місця. Хлопчик взяв важкий, щільно заку-

лорений бутель в руки і хотів було вже викинути його геть, але вирішив подивитися: що ж воно там всередині? Насилу відкрив посудищу, а з неї полилися жовті монети.

Вдома з батьком, прохідником шахтобудівного управління № 5 тресту «Макіївшахтобуд» В. І. Локтіоновим, полічили золоті гроші: виявилось 153 царські монети в 5, 10 і 15 карбованців. Локтіонов негайно передали скарб у міліцію. Експерти визначать його цінність, і сім'я одержить за законом чверть вартості знахідки.

Як же опинився скарб у цих місцях? Ще до Другого року тут доживали свій вік ветхі приватні будиночки. Їх знесли, готуючи майданчик для нового будівництва. Старожилини пригадують, що до революції тут була слобідка місцевих купців. Очевидно, хтось з них накопичував багатство. Тепер воно по праву належить державі.

(РАТАУ).

Редактор

Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

### ДО ВІДОМА СІЛЬСЬКИХ ТРУДІВНИКІВ!

Заготівельні організації споживчої кооперації республіки повсюдно закуповують у населення картоплю й цибулю врожаю нинішнього року.

У необмеженій кількості приймається продукція, що відповідає вимогам ГОСТів.

Закупівельні ціни — за домовленістю: до

20 копійок за кілограм картоплі й до 40 копійок за кілограм цибулі.

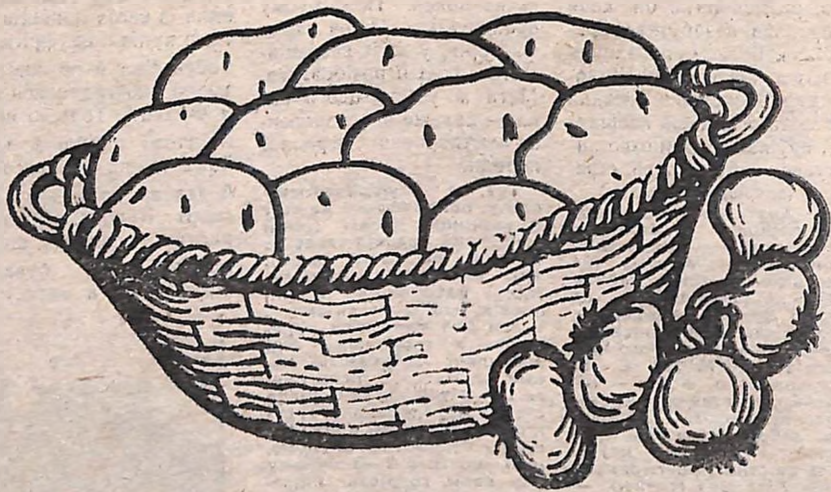
Розрахунок — готівкою через каси заготконтор, перерахуванням належних сум на особові рахунки в ощадкасах або поштовими переказами.

Заготівельні організації споживчої кооперації забезпечують здавачів необхід-

ною тарою (сітчастими мішками), а також транспортом для доставки продукції в значних обсягах до приймально-заготівельних пунктів.

Шановні товариші! Заощаджуйте вільний час — користуйтеся послугами приймально-заготівельних пунктів споживчої кооперації!

Головне управління заготівель Укоопспілки «Укоопторгпресамб».



«Молодой коммунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМ України.

На українському мові.



НАША АДРЕСА:  
316050, МПС,  
м. Кіровоград,  
вул. Луначарського, 36.



ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відповідального секретаря — 2-46-87; відділу комсомольського життя — 2-46-57; листів і масової роботи — 2-45-36; пропаганди — 2-45-36; учнівської молоді — 2-46-87; військово-патріотичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-45-35; оголошень — 2-56-65; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кіровоград, вул. Глібини, 2.